

10th International Conference on Legal and Judicial Studies

بررسی و شناخت خیار رؤیت و تخلف از وصف (با تاکید بر دیدگاه شیخ انصاری)

محدثه نقی زاده

دانشجوی دکتری حقوق خصوصی

سجاد آقائی

کارشناسی ارشد جزا و جرم شناسی دانشگاه آزاد تهران مرکزی

چکیده

در صورتی که اوصاف مشروط در قرارداد، از اوصاف اساسی و قید اراده بوده باشد، در صورت تخلف، قرارداد محکوم به بطلان خواهد بود و اساساً بحث خیار و اسقاط آن مطرح نمی‌گردد؛ زیرا بحث خیار فرع بر وجود عقد صحیح و معتبر است. به عبارت دیگر، در اوصاف اساسی و قید اراده شرط سقوط خیار رؤیت (تخلف وصف) بی معنا بوده و کاملاً با اراده طرفین در تحقق عمل حقوقی منافات داشته است. در صورتی که صفات مشروط، صفات عارضی که ترغیب کننده شخص است و باید کالا یا موضوع تعهد را منطبق بر وصف انجام شده تسلیم نماید، در این فرض می‌توان در مورد قابلیت یا عدم امکان اسقاط بحث کرد. در این رابطه دو فرض را می‌توان در نظر گرفت. فرض اول آن است که در ضمن عقد کافه خیارات اسقاط می‌گردد و عقد نیز بر اساس رویت سابق مال منعقد می‌گردد یا برای مال مورد معامله اوصافی در عقد ذکر می‌گردد، در چنین فرضی تحلیل اراده طرفین مبین این امر می‌باشد که نخواستند خیار رویت یا تخلف وصف را ساقط نمایند. به عبارت دیگر اراده طرفین دلالت بر این امر دارد که شرط اسقاط کافه خیارات در ضمن عقد، خیار رویت یا تخلف وصف را (با توجه به اینکه معامله بر اساس رویت مال صورت گرفته یا اینکه برای مال مورد معامله اوصافی در عقد درج شده است) در بر نمی‌گیرد. در فرض دوم، در ضمن عقد سقوط خیار رویت یا تخلف وصف صریحاً شرط می‌گردد. در این فرض ما قائل به این هستیم که شرط سقوط خیار رویت در ضمن عقد موجب غرری شدن معامله نمی‌گردد.

کلید واژه ها : عقد ، خیار رویت ، خیار تخلف از وصف